

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ τίχος λεπτά 25
Βεβαίωσεις καὶ ἀγγελλαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν

Λί παρ' ἡμῖν διασκεδάσεις.

Φίλιπε κ. Συντάκτη.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» λόγον ποιούμενοι περὶ τῶν παρ' ἡμῖν διασκεδάσεων, δυσφορεῖτε, καὶ λίαν δικαίως, διότι αὐταί, σπανίζουσιν ἤδη παρ' ἡμῖν, ἀποδίδετε δὲ τὸν λόγον τοῦ κοινωνικοῦ τούτου φαινομένου εἰς τέσσαρα κυρίως αἰτία, ἧτοι ἀ) εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τῷ κοινῷ ἀρχηματίαν καὶ ἐνδείαν β) εἰς τὰ πένθη πολλῶν οἰκογενειῶν, γ) εἰς ἀνεπαρξίαν νεολαίας διδούσης ὄθησιν εἰς τὰς κοινωνικὰς διασκεδάσεις καὶ δ) εἰς τὴν κατάρτησιν καὶ περιφρόνησιν τῶν ἀγῶν ἐκείνων κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν ἠθῶν, αἵτινα ἐχρησίμευον εἰς προηγουμένην ἐποχὴν ὡς βάσις πάσης ἀληθοῦς καὶ εὐχαρίστου διασκεδάσεως, πάσης κοινωνικῆς καὶ ἀθίως ψυχαγωγίας πάσης οἰκογενειακῆς ἐφορτῆς καὶ εὐθυμίας, πάσης τέλος προσωρινῆς διακοπῆς τῆς μονοτονίας, τῶν μεριμνῶν καὶ τῆς κοπιώδους ἐργασίας τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἀτομικοῦ βίου.

Εἰ καὶ λίαν συντόμως γράφετε, κύριε Συντάκτη, περὶ τῶν αἰτίων τούτων, ὅχι ἤττον δεικνύσατε, ὅτι λίαν καλῶς καὶ θαθῶς ἐνόησατε τὰ αἰτία, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων στερεῖται ἡ ἡμετέρα κοινωνία πάσης σχεδὸν ἀληθοῦς διασκεδάσεως καὶ ἀπολαύσεως, πάσης εὐθυμίας καὶ ψυχαγωγίας, καὶ διὰ τὰ εἶπω σαφῶς τὴν ἀλήθειαν, πάσης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐχαριστήσεως.

Τὸ ὅτι ἡ διασκεδάσις καὶ ἐν γένει ἡ ἠθικὴ ἀπόλαυσις εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀναγκασιότατη ἀνεκτήρητος, ἐστὶν ἀλήθεια. Καὶ φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι καὶ κοινωνιολόγοι καὶ ἰατροὶ ἔχουσιν ἀποφανθῆ, ὅτι ἡ διασκεδάσις εἶναι ἡ ἠθικὴ τροφή τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη εἶναι διὰ τὴν ψυχὴν β, τὴν ἠλικὴν τροφή διὰ τὸ σῶμα, ἐπομένως ἀναγκασιότατη καὶ ἀπαραίτητος.

Πῶς ὁμως καταρθώθη ὥστε ἡ ἡμετέρα, ὡς καὶ ἐν γένει ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία, νὰ στερηθῆται πάσης τοιαύτης ἀληθοῦς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐχαριστήσεως; Ἡ ἐξέτασις τοῦ περιέργου τούτου κοινωνικοῦ φαινομένου ὑπὸ γενικὴν ἐποψὴν ἠθέλε φέρει εἰς τὸ μέσον πολλὰ καὶ μεγάλα ζητήματα, ἧθελον ὑποχρεώσαι ἡμᾶς νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἐξελέγξωμεν ὀλόκληρον τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὅπερ ἧθελε μᾶς ἀναγκάσαι νὰ γράψωμεν ἴσως τόμους ὀλοκλήρους, τόμους κοινωνικῆς ἱστορίας.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον οὔτε κατὰ νοῦν ἔχομεν, οὔτε εἶναι τοῦ παρόντος, διὰ τοῦτο θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὸ νὰ ἐξετάσωμεν μόνον κάπως ἀναλυτικώτερον τὰ ἀνωτέρω ὑποδειχθέντα τέσσαρα αἰτία τῆς παρ' ἡμῖν παρακωλύσεως καὶ ἀνεπαρξίας πάσης κοινωνικῆς τέρψεως καὶ διασκεδάσεως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, πάσης οἰκογενειακῆς ἐφορτῆς καὶ εὐθυμίας συνεντεύξεως, πάσης ἠθικῆς εὐχαριστήσεως.

Ἐν ἐκ τῶν αἰτίων εἶναι, ὡς εἶπομεν, ἡ ἀρχηματία καὶ ἡ ἐνδεία τοῦ κοινῆ, ἧτις τοσοῦτω μάλλον ἀυξάνει, καθόσον συντρέχει αὐτῇ σπουδαίως

καὶ ἡ μαστίζουσα τὴν κοινωνίαν μεγάλη καὶ ἀπληρὴ φορολογία, ἧτις συντελεῖ εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀποχαιρετὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς οἰκογενείας πᾶσα ὄρεξις καὶ διάθεσις πρὸς διασκέδασιν. Βεβαίως, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ προμηθευθῆ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του, ὅταν τὰ τέκνα του ἔχουσιν ἀνάγκην ἐνδυμάτων, τροφῆς καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, οὗτος δὲ δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ προμηθευθῆ ταῦτα καὶ εὐρίσκειται εἰς καθημερινὴν στενοχωρίαν καὶ μέριμναν, καὶ ἀναγκάζεται νὰ κάμνη μύριαν θλιβερὰς σκέψεις περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, πῶς θέλετε οὗτος νὰ ἔχη ὄρεξιν νὰ διασκεδάσῃ; Ἐνῶ δὲ οὗτος διάγει ἐν θλίψει καὶ μελαγχολίᾳ διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀναγκασιότων τῆ οἰκογενείας του, πῶς θέλετε νὰ ἔχη διάθεσιν πρὸς διασκέδασιν, ἐνῶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καταδιώκεται ὑπὸ τοῦ ταμίου, τοῦ εἰσπράκτορος καὶ τῶν χωροφυλάκων, ὅπως πληρώσῃ πρὸς τὸ ἀδηράγον δημόσιον τοὺς ἐπιβληθέντας αὐτῷ δυσαναλόγους φόρους; Τὸ δημόσιον κατέστη μάλιστα διὰ τοὺς φορολογουμένους, ζητεῖ, καταδιώκει, φυλακίζει, ἀποστεροῦν τὸν πτωχὸν οἰκογενειάρχην καὶ αὐτῆς τῆς προσώπικης του ἐλευθερίας καὶ ἐπομένως τῆς ἐργασίας τοῦ πρὸς πορισμὸν τοῦ ἄρτου τῶν τέκνων του. Ὅποια ἀθλιότης! Ὅποια δόξα διὰ τὸ δημόσιον! Ὅλογοι ἐν ταῦθα περὶ τοῦ λαοῦ, περὶ τῆς ἐργαζομένης καὶ φορολογουμένης ἐκείνης κοινωνικῆς τάξεως, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν καθαρὴν κοινωνίαν καὶ διατρέφει τὸ δημόσιον μετὰ τῶν ἀπειραριθμῶν κηφῶν του, καὶ οὐχὶ περὶ τῆς κατὰ φαντασίαν ἀριστοκρατίας. Τὸ δημόσιον λοιπὸν κατέστη ἡ ἄλυσις ἡ δεσμεύουσα τὸν πολίτην καὶ μὴ ἐπιτρέπουσα αὐτῷ νὰ ἐργασθῆ, κατέστη τὸ ἀρπακτικὸν ὄνειρον τὸ ἀρπάξον τὸν ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων τοῦ πτωχοῦ οἰκογενειάρχου, κατέστη ἡ μάλιστα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ λαοῦ, μετὰ τὰ κυριαρχικὰ τούτου δικαιώματα καὶ τὰς συνταγματικὰς του ἐλευθερίας. Καὶ ἔπειτα θέλομεν νὰ διασκεδάσῃ καὶ ὁ λαός!

Δεύτερον αἶτιον εἶπομεν ὅτι εἶναι τὰ πένθη πολλῶν οἰκογενειῶν. Τὰ πένθη βεβαίως ἀπαγορεύουσιν εἰς τὰς οἰκογενείας νὰ συμμετέχωσι τῶν κοινωνικῶν διασκεδάσεων, οὐχ' ἤττον ὁμως, καλῶς ἔχόντων τῶν πρῶτων, ἐν ἡμέραις γενικῆς εὐθυμίας καὶ χαρᾶς, ὅποια ὄρειλον νὰ ἦναι αἱ ἡμέραι τῶν ἀπόκρουσιν, αἱ ὑπὸ πένθος διατελοῦσαι οἰκογενεαί θὰ εὐρίσκον παραμυθίαν καὶ ἀνακούφισιν τοῦ ψυχικοῦ των ἄλγους ἐν ταῖς οἰκογενειακῆς συνεντεύξεσιν, ἐν τῇ συνῶσει περὶ τὴν οἰκογενειακὴν των ἐπίαν ὄλων τῶν συγγενῶν τῶν συμμεριζομένων τὸ πένθος καὶ τὴν θλίψιν των, καὶ οὕτω καὶ αἱ πενθοῦσαι καὶ τεθλιμμέναι οἰκογενεαὶ δὲν θὰ διεσκέδαζον μὲν, δὲν θὰ συμμετείχον τῆς κοινωνικῆς φαιδρότητος καὶ εὐθυμίας, οὐχ' ἤττον θὰ παρηγοροῦντο κάπως καὶ θὰ ἀνεκουφίζετο τὸ ψυχικὸν των ἄλγος διὰ τῆς συμμεθέσεως αὐτῶν ὄλων τῶν συγγενῶν, διὰ τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνενώσεως ὄλων ἐκείνων, εἰς οὗς τὸ πένθος ἀπαγορεύει τὰς διασκεδάσεις, ἐν γλυκείᾳ

καὶ εὐαρέστῳ συνεντεύξει συνερχομένων, καὶ διασκεδαζόντων οὕτω τὰς πικρὰς ἀναμνήσεις, τὰς ἀναθάλουσας θλίψεις, τὰς μελαγχολικὰς σκέψεις, καὶ διακοπτόντων προσωρινῶς τὰ δάκρυα τῆς καθαρῆς πενθοῦσης οἰκογενείας. Ἐντούτοις καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτης τῆς προσωρινῆς παρηγορίας ἀφῆρεσαν ἀπὸ τῶν οἰκογενειῶν ἡ οἰκονομικὴ ἀθλιότης καὶ ἡ φορολογικὴ ἀπληστία τοῦ δημοσίου. Ποῖος ἔχει ὄρεξιν νὰ παρηγορήσῃ τὸν ἄλλον, τὸν πλησίον του τὸν συγγενῆ του, τὸν ἀδελφόν του, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔχει ἀνάγκην παρηγορίας, καθὸ διατελῶν ὑπὸ τὸ βάρος ὑποχρεώσεων καὶ ἀναγκῶν, αἵ δὲν δύναται οὔτε νὰ ἱκανοποιησῆ, οὔτε νὰ θεραπεύσῃ; Ποῖος ἔχει διάθεσιν νὰ λησμονήσῃ παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ πενθοῦντος συγγενοῦς του τὴν μαστίζουσαν αὐτὸν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα καὶ τὸν καταδιώκοντα αὐτὸν ἀπληρῶς εἰσπράκτορα καὶ χωροφύλακα; Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ τε πενθοῦσα οἰκογένεια καὶ αἱ συγγενεὶς αὐτῇ περιορίζονται μόναι εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκάστη, κλαίονσαι τὴν τύχην των καὶ μὴ ἐλπίζουσαι οὔτε παρηγορίαν, οὔτε ἀνακούφισιν ἐκ τῆς μετὰ τῶν συγγενῶν των συναναστροφῆς κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς προωρισμένας εἰς γενικὴν τέρψιν καὶ εὐθυμίαν. Στεροῦνται οὕτω καὶ τῆς στοιχειωδέστερας παρηγορίας, ἧς ἔχουν ἀνάγκην, καὶ ἦν ἐδικαίουντο νὰ ἔχουσιν, καθὸ ζῶσαι ἐν κοινωνίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὕτω τὸ πένθος καὶ τὸ ἄλγος των διπλασιάζεται, καὶ μετὰ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναλογίζονται ποῦ κατήνησεν ἡδὴ ἡ κοινωνία, καὶ τὸ μέλλον, ὅπερ τὴν ἀναμένει, μετὰ στεναγμοὺς δὲ διάγουσι τὰς ἡμέρας των, μὴ ἐλπίζουσαι νὰ αἰθριάσῃ ποτὲ ὁ ὄριζων τῆς τεθλιμμένης ψυχῆς των.

Αὐτὰ εἶναι διὰ τὰς πενθοῦσας οἰκογενείας τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς κοινωνικῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς φορολογικῆς ἀπληστίας τοῦ δημοσίου, ὅπερ κατήνησεν νὰ ἦναι ὁ ἀσπιδος ἔχθρος τοῦ πολίτου καὶ τῆς κοινωνίας, καταδιώκον ἀμειλίχως πάντας, ὅπως προμηθεύσῃ τῇ κερδνήσει τὰ μέσα νὰ σπαταλῆ ὑπὲρ τῶν φίλων της καὶ νὰ καυχᾶται διὰ τὴν δῆθεν οἰκονομικὴν ἀνηρότητα τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας. Ὅποια σκληρὰ καὶ ἀναίσχυντος εἰρωνεία! Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τρίτον αἶτιον εἶπομεν ὅτι εἶναι ἡ ἀνεπαρξία νεολαίας διδούσης ὄθησιν εἰς τὰς κοινωνικὰς διασκεδάσεις. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι λίαν σπουδαίος, ἀγεται δὲ τις πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει νεολαία. Ἡ παρ' ἡμῖν κοινωνία, καὶ ἰδίως ἡ ἐμπορευτέρα, καὶ ὡς ἐκ τοῦτου ἀνωτέρα θεωρουμένη, ἐνεκεν ἐπιπολαιότητος, ἀμαθείας καὶ ἀπερικεφίας, ὡσάντις πρόκειται περὶ διασκεδάσεως τινος δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῆς νεολαίας τὴν περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ νέους σπουδαίους καὶ εὐπαιδεύτους, νέους ἠθικοὺς καὶ ἐπιστήμονας, νέους δυναμένους νὰ περιποήσωσι τιμὴν εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν συναναστροφὴν καὶ διασκέδασιν, νέους ἀληθῶς καθὼς πρόπει, ἀλλ' ἀποβλέπει συνήθως εἰς τὴν νεολαίαν ἐσθλὴν, ἧτις ἐπιδιώκει τὰς εὐκαιρίας τῶν διασκεδάσεων, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας

ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ μου. Εἰς σειράν ἀρθρῶν ὅθι ὄρω τὰς ἀμφιβολίας μου ταύτας καὶ θ' ἀναμείνω τὴν διαρρόσιν μου ἐκ τῶν καλλιτέρων μου, ἀρχομαι δὲ σήμερον ἐκ μιᾶς ἐκ τῶν πολλῶν, διότι αὕτη ἀνήκει καὶ ἀρμόζει τόσον εἰς τὰς ἡμέρας ἀς διανύομεν, τὰς ἡμέρας δηλονότι τῶν ἀπώκρου.

Bals d' enfans. Παιδικὸι χοροὶ μεθερμηνεύονται. Ἰδού ἢ περὶ ἧς πρόκειται ἀμφιβολία μου. Ὅλοι γινώ ρίζετε τί ὀνομάζουσι παιδιοὺς χοροὺς εἰς τὰς ἡμέρας μας, καὶ οὗτοι τοῦτους εἰσὶν ἡμεῖς παρ' ἡμῶν ἢ πρόδοος τῶν τελευταίων χρόνων. Ἀξιοτίμοι οἰκογενεῖαι, ἀφροῦποι πολὺ τῆς προόδου, ἀνοίγουσι τὰς αἰθούσας τῶν δι- ασκουαμένων πολυτελῶς καὶ ὡς ἐν ἐπισήμῳ ἐ- ορτῇ, εἰς τὰ παιδία τῶν συμπολιτῶν τῶν καὶ ἐκεῖ γίνεται μετὰ αὐτῶν χορὸς καθ' ὅλου τοῦ τύ- πους καὶ μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν παρεπιπέμων, μέ- χρι τῶν ἐσχάτων λεπτομερειῶν. Τὰ παιδία, ἀπὸ ἡλικίας 5 μέχρι 14 ἐτῶν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προσέρχονται ἐν μικρογραφικῇ ἐπισήμῳ περιβολῇ, οἱ δὲ γονεῖς ἐκ τῶν θυρῶν τῆς αἰθούσης καμαρώνουσι τὰ φίλιτά τω* πολλοὶ κλαίουσιν ἐκ συγκινήσεως, ἄλλοι συλλαμβάνουσιν τὰς γλυκυτέρας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν τε- κνίων τῶν, διαβλέποντες ὀλοφάνερα σημεῖα τῆς ἐκκολαπτομένης, ὑπὸ τὸ ὄχλος τῶν κηρίων καὶ τῆν θέρμην τῆς χορευτικῆς ἐξάψεως, ἐπιδόσεως τῶν. Οἱ οἰκοδεσπόται συγκομίζουσιν ἀφθονὰ συγ- χαρητήρια καὶ εὐχαριστήσεις ἐκ μέρους τῶν γονέ- ων, καὶ τὴν ἐπομένην αἰ ἐφημερίδες τοῦ τόπου διασαλπίζουσι τὸ γεγονός τοῦτο τῆς προόδου μετὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ σχολίων.

Ἡς ἐμεῖ, ὁμολογῶ, ὅτι τὸ θέαμα καὶ ἡ ἰδέα τῶν χορῶν τούτων ἄλλα γεννώσιν αἰσθήματα: ἐπε- θύμουν νὰ ἦμην μίαν ἐσπέραν ἀστυνόμος, (ὅχι διὰ πλεῖστον, διότι δὲν ἔχω τὰ προσόντα,) νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν παιδικῶν χορῶν, νὰ τὰ κάμω ὅλα ὀλοφάνερα, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον νὰ τσακίσω τὸν οἰκοδεσπότην εἰς τὸ ξύλον (ἔχῃ τὴν οἰκοδεσποίναν: εἶβας πάντοτε εἰς τὰς κυρίας!) νὰ σβύσω τὰ φῶτα νὰ τσαλαπατήσω τὰ ἀνθη καὶ τὰ τοῦ κοτιτῆϊν ἢ ἀνεμοτρουλήσω τοὺς γονεῖς, νὰ σείλλω τὰ παιδία εἰς τὰ σπῆτια τῶν μετὰ τὰς νιαντὰς τῶν καὶ νὰ ἀπειλήσω ἀνορθῶντων μύσκακα, οὗ εἰς δευτέραν ἐπανάληψιν τοῦ πράγματος, ὅθι εἰσέλθω ἢ ἵ ο υ ς μ ε σ α, διότι εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου. Ὅθι ἔλεγον ἐκ συνθηλας, ἀντὶ νὰ εἶπω ἐναντίον τῶν ἰδεῶν μου.

Ἰδού λοιπὸν ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεῶν μου πρὸς ἕν σημεῖον τῆς σημερινῆς προόδου. Ὅλοι οἱ προ- οδευτικοὶ νὰ στέλλωσι τὰ τέκνα τῶν εἰς τοὺς παιδικοὺς χοροὺς μετὰ χαρᾶς, ἄλλοι νὰ ἐπιδιώ- κωσι τοιαύτας προσκλήσεις, ὅλοι νὰ ἐτασχο- λῶνται εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῶν μικρῶν καβαλ- λιέρων καὶ κταμῶν, αἱ μητέρες νὰ προπαιδεύωσι τὰ μικρά τῶν εἰς τὴν ἐν τῷ χορῷ συμπεριφορὰν αὐτῶν, οἱ οἰκοδεσπόται νὰ δέχωνται θερμὰς εὐ- χαριστήσεις καὶ ἀφθονὰ συγχαρητήρια, αἱ ἐφημε- ρίδες νὰ ἀναγράφωσι τὴν ἐπιτυχίαν τῶν θελητικῶν αὐτῶν συναθροίσεων καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω τὴν ἐπιθυ- μίαν νὰ κάμω εἰς αὐτὰς ὅλας ἐκείνας τὰς ἀνοη- σίας τὰς ὁποίας ἀνωτέρω μετ' ἐντροπῆν μου ἐξέ- θεκα! Καὶ ἔπειτα νὰ ἔχω καὶ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶμαι προοδευτικὸς ἄνθρωπος!

Τίς ὅθι μετὰ συνδιαλλάξῃ πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ πο- λιτισμοῦ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο; τίς ὅθι μετὰ πείθῃ ὅτι οἱ παιδικὸι χοροὶ εἶναι ἀπόρροια τῆς προόδου καὶ ὅτι πληροῦσι πάντας τοὺς ὄρους αὐτῆς; ὀθλ. τῆς υγιεινῆς, τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, τῆς εὐεξίας τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, τῆς δι- αμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος, τῆς ἀμέμπτου συγ- χαρητικῆς τῶν ἀτόμων, τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀ- γάπης καὶ οἰκειότητος, τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους σε- βασμοῦ, τῆς ὀρθῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰ λοιπὰ; διότι τὸ κατ' ἐμὲ πᾶσα πρόδοος πρέπει νὰ πλη- ρεῖ τοῦτους τοὺς ὄρους καὶ μὴ ἐκπληροῦσα τού- τους, δὲν εἶναι πρόδοος, εἶναι ἄλλο τι, δ- περὶ δὲν μοι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ὀνομάσω.

Μέχρις οὗ λοιπὸν ἄλλος καλλιτέρας μου καὶ προοδευτικώτερος μ' ἐξάξει τῆς πλάνης μου, ὅθι δικαιολογήσω αὐτὴν ὅπως δύνανται. Δὲν μοι ἀ- ρέσκουν οἱ παιδικὸι χοροὶ, ὡς γίνονται ἐν Ἑλλά- δι, διότι ἀντικείμεναι εἰς τὴν υγιείαν τῶν παιδίων. Ἔγω τὰ παιδία μέχρι δέκα τεσσάρων ἐτῶν τὰ θέλω παιδιοὺς, ἔχει κ ο υ κ λ α ι ς τὰ θέλω νὰ τρέχουν εἰς τὰς πλατείας, εἰς τοὺς ἀγρούς ἐν ἡ- αι δυνάτων νὰ πηδαῦν, νὰ χορεύουν ἐκεῖ ἀνευ διατυπώσεων, φιλοφρονήσεων τυπικῶν καὶ ἀγκυ- ζαμένων, νὰ κυλῶνται κάποτε καὶ εἰς τὸ χῶμα νὰ ἐρχωνται ἐνίοτε καὶ εἰς τὰς χεῖρας νὰ βίπτουν κούνιας, νὰ παίζων τὸ σχοινάκι ἢ ἀναπνέουν τὸν καθαρὸν ἀέρα τῶν πλατειῶν ἢ τῶν ἀγρῶν, μετὰ τὰ πλατῖα τῶν ἐνδύματα ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ σωματάκι τῶν ἀναπτύσσεται ἐλευθέρως καὶ σχη- ματίζει τὰς φυσικὰς δικαστάσεις του. Οἱ χοροὶ σας δίδουν εἰς τὰ τέκνα σας νὰ ἀναπνεύσουν τὸν μεμολυσμένον ἀέρα τῶν αἰθουσῶν, ὅστις τὰ δηλη- τηριάζει, τὴν ἀυπνίαν ἧτις τὰ καταστρέφει, τὴν στενοχωρίαν διὰ τῶν συνεσπιγμένων ἐνδύματων, καὶ ὅσα ἄλλα παρέπονται καὶ τὰ ὁποία γνωρί- ζουσι καλλίτερα οἱ ἱατροὶ.

Δὲν μοι ἀρέσκουν οἱ χοροὶ σας αὐτοὶ, διότι ἐνω- ρὶς ἀσκούσι τὰς τρυφερὰς ὑπάρξεις εἰς τὴν ἐπι- τήθεισιν, ἐμπνέουσιν ἐνώρως εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυ- χὰς τῶν τῶν φθόνον, τὴν ζηλοτυπίαν καὶ στη- ρεύουσι τὴν διάνοιάν των ἐκ παντὸς εὐγενεστέρου αἰσθήματος. Οἱ ἐπίσημοι χοροὶ καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς μεγάλους δὲν ἐπανοίγουσι τὴν καρδίαν εἰς διαχύ- σεις ἀγάπης, δὲν μὰς διασκεδάζουσι κατὰ βάθος, εἶναι στάδιον ἐνῶ συγκρονοῦνται μικροπρεπέσταται τάξεις: αἱ κυριαὶ καὶ αἱ νεάνιδες ὑποβλέπονται, συναθροίζουσι τὰ στοιχεῖα κακολογίας ἐνδὸς ἐτους, συγκομίζουσι πικρίας καὶ φθόνον δύο ἐτῶν καὶ μετὰ τὸ μειδίωμα εἰς τὰ χεῖλη δίδουσι καὶ λαμ- βάνουσι προσβολὰς οὐχὶ ἐκ τῶν μετριωτέρων. Οἱ ἄνδρες ἀπ' ἐτέρου καὶ οἱ νέοι μετημφετισμένοι διὰ τῆς ἐπίσημου στολῆς καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως, χο- ρεύουσι καὶ παρατηροῦσιν, εὐρίσκουσιν εὐκαιρίας λεπτῶν ἐκδικήσεων καὶ λεπτοτέρων προτιμήσεων, καὶ οἱ ἀνοητότεροι ἐξ αὐτῶν διαπρέπουσιν εἰς ἀ- δοξον ἀγῶνα.

Εἰς τὸν τύπον τοῦτον τῶν ἐπίσημων χορῶν προσηρμόσθησαν οἱ παιδικὸι χοροὶ καὶ ὁδηγεῖτε τὰ τέκνα σας ἐκεῖ νὰ ἀσκηθῶσιν εἰς τὴν ζωὴν, χωρὶς νὰ ἐνοεῖτε ὅτι δητηριάζεταί ἐγκαίρως τὴν ψυχὴν τῶν δι' ἠδυπαθεστάτου δηλητηρίου ἐν ὧραϊον φόρεμα ἐπισύρον τὰ βλέμματα καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἄλλων εἰς τὸ φέρων αὐτὸ παιδίων ἐρρι- ψε τὰ σπέρματα τῆς φιλαρεσκίης ἧτις κατέστρε- ψε τὴν ἡμίσειαν γυναῖκα, εἰς τ' ἄλλα δὲ παιδία ἐπέβαλε τὸν φθόνον καὶ τὴν ζηλοτυπίαν, ἧτις κα- τέστρεψε τὴν ἄλλην ἡμίσειαν. Ὁρεῖλομεν πολὺ νὰ προσέχωμεν τὰ παιδία, διότι ἡ καρδίη των εἶναι κηρὸς μαλακὸς ἐν ᾧ βαθύτατα ὑποτυποῦν- ται αἱ πρῶται ἐντυπώσεις καὶ ἀνεξάλειπται μένω- σιν αἱ πρῶται βροπαί. Μία ταινία εἰς αὐτὰ δύναται νὰ γίνῃ ἰσοβλῶς ὅρις καταβιβρώσκων ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς των τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ εἰς ἀκαίρους ἐ- παινας νὰ στρεβλώσῃ διὰ παντὸς τὴν διάνοιάν των. Εἰς τοὺς χοροὺς τοῦτους ἐκβάλλεται ἡ φύσις τοῦ παιδὸς καὶ ὑποβάλλεται εἰς καταναγκαστι- κά ἔργα ἄλλότρια τῶν βροπῶν τῆς, αἵτινα ἀσκούσιν εἰς τὴν ἐπιτήθεισιν τὸ παιδίον πρέπει νὰ φέρηται ἐκεῖ ὡς ἄνθρωπος, ἢ παιδικῶς ὡς κυρία, νὰ ἐπιτηδεύωνται δὲ τῶν ὁποίων οἱ τῶν καθιστώ- σι μ α ρ ι ο ν ε τ α ς καὶ διαμορφοῦσιν ἀνεπι- στήτως τὸν χαρακτῆρα των ὑπὸ τὸν γελαιωδέστερον τύπον. Φαντασθητέ παιδίον δεκαετὸς ἀκευθύνον φιλοφρονήσεις καὶ κομπλιμέντα εἰς ἠμῆλικον πα- δίσκην, χωρὶς νὰ αἰσθάνηται τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν εὐχρηστήσῃ! νὰ ὑποκλίνηται πρὸ αὐτῆς καὶ νὰ τὴν ὀδηγῇ μετὰ σεβαστότητα συγκλητικῶς εἰς τὸ κυ- λικεῖον, ἐνῶ ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑπάγῃ μόνον νὰ καταβροχθίσῃ ὅσα προκλητικῆ ἐδέσματα εἶδε πρὸ ὀλίγου ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἦ φαν- τασθητέ δεκαετῆ κόρην λέγουσαν τὴν ἐπομένην εἰς

τὸν πατέρα της τὰ ἐπόμενα: ἀ Γεωργάκης ἦθε' λε νὰ χορεύῃ ὄλο με ἐμέ' με ἐσταύρωσεν' ὅπου ἐ- πήγαίνα ἐμπρός μου τὸν εὐρισκα' ἢ Φανὴ ἐσκούσε ἀπὸ τὸ πείσμα της: ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ χορεύω ὄλο με αὐτόν, διότι ἡ μαμᾶ μου εἶπε ὅτι δὲν πρέ- πει νὰ χορεύω πάντοτε μετὰ τὸν ἴδιον καβαλλιέρου' τοῦ εἶπα λοιπὸν ὅτι εἶμαι κουρασμένη καὶ ἐκάθι- σα' τότε αὐτὸς ἐθύμωσε καὶ ἔπερνε ὄλο τὴν Φα- νὴν καὶ ἐχόρευε, διὰ πείσμα μου' ὁ ἀνόητος! εἰς ἄλλον χορὸν ὅθι κάμνω πῶς δὲν βλέπω' νὰ τοῦ δαίξω ἐγὼ!!! Ὁ πατήρ δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν συγκλήσιν του καὶ δράττων τὸ θυγάτριόν του εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ καταφιλεῖ, οὕτω δὲ κρύπτει τὰ δάκρυά του. Ὁ Γαγέ! Αὐτὰς τὰς ἰδέας ἐμβάλλομεν εἰς τὰ παιδία διὰ τῶν χορῶν τούτων: αὐτὰ τὰ αἰσθήματα ἐμπιοῦμεν εἰς τὴν ἀπαλῆν ψυχὴν των' εἰς αὐτὰς τὰς βροπὰς ὠλοῦμεν τοὺς μέλλοντας πολιτας καὶ τὰς μελλούσας μητέρας: καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν διατὶ ἡ εἰρήνη ἀπεχαιρέτη- σε τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν: διατὶ αὐτοχειριάζον- ται οἱ ἄφροῦποι, διατὶ διαζεύγουνται οἱ σύζυγοι, διατὶ τὰ τέκνα μόνον πικρίας παρασκευάζουσιν εἰς τὰ γῆρας τῶν γονέων.

Οἱ παιδικὸι χοροὶ ὑπὸ τὸν τύπον ὃν ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς οἱ τελευταῖοι οὗτοι χρόνοι τῆς προ- ὄδου δὲν θίγουσι μόνον τὴν υγιείαν καὶ τὸν χαρα- κτῆρα τῶν παιδίων, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν διάνοιάν των, παραβιάζουσι δὲ τὴν ἐκπαιδεύσιν εἰς τὰ καίρια. Οἱ ἐπίσημοι χοροὶ καὶ διὰ τοὺς μεγάλους δὲν εἶναι ἀκίνδυνοι. Νέοι εἴκοσι πέντε ἐτῶν, μετὰ τὸν πρῶτον χορὸν εἰς ὃν παρευρέθησαν, δὲν ἔκοι- μῆθησαν διωκόμενοι ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ χο- ροῦ καὶ μετὰ κόπου ἀπέδιωξαν τὴν ἐπομένην αὐ- τὰς τοῦ πνεύματός των, ἐνῶ ἀνεπαρίστατο αἰ ἀναμνήσεις τοῦ χοροῦ, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔρ- γον των. Φαντασθητέ τώρα τί δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰ παιδία. Δὲν εἶναι φόβος μὴ ἀντὶ τῶν κα- νόνων τῆς γραμματικῆς ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἐ- πομένην τοῦς κανόνας τῆς ἐν τῷ χορῷ συμπερι- ριφορᾶς καὶ ἀντὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν βροπῶν ἐπαναλαμβάνωσι τοὺς σχηματισμοὺς τῶν τετρα- χορῶν; δὲν εἶναι φόβος μὴ οἱ μαθηταὶ καθήμενοι εἰς τὰ θρανία των ἀντὶ νὰ ψιθυρίζωσι περὶ τῶν μαθημάτων ἢ τῶν παιγνιδίων των, ψιθυρίζουσι περὶ τῶν νταμῶν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν καταστι- σεῶν του; μὴ ἀντὶ νὰ ἐρίζωσιν ἐν τῷ σταδίῳ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν παιγνιδίων, ἐρίζωσιν περὶ προτιμήσεων ἐν τῷ χορῷ καὶ περὶ τῆς φη- γούρας ἢν ἔκαμον ἐν αὐτῷ; Μαθητῆς ξενικῶν ἐν χορῷ εἶναι μαθητῆς τὴν ἐπομένην; Ἐτελείωσα.

Ἐπιλέγω: ἄφετε τὰ παιδία νὰ ἦναι παιδία ὅσον τὸ δυνατόν πλεῖστον χρόνον, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἐάν ἦναι δυνατόν: ἄ- φετε εἰς τὸν χρόνον νὰ ἐμβάλλῃ αὐτοῖς τὰς ἀδυνα- μίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, αἵτινες ἀπεργάζου- νται συνήθως τὴν δυστυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, μὴ τὰ ὠθεῖτε μίαν ὡρὰν προτιήτερα εἰς τὴν ἀθλιότη- τα τοῦ πραγματικοῦ βίου ἔχουν καιρὸν νὰ γί- νουν κακά καὶ δυστυχῆ μὴ τὰ στερεῖται τῆς μό- νης των εὐτυχίας, τοῦ νὰ ἦ ν ε δηλονότι π α ι ο δ ῖ α.

Ἐάν πλανῶμαι περιμένω νὰ με ἐξάξῃ τῆς πλάνης μου λογικώτερός τις ἢ φιλοσοφικώτερος ἐμοῦ καὶ μέχρις ἐκείνου ἀγαπῶ νὰ πλανῶμαι.

Κρονόδηρος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὴν ἕτην πρωϊνὴν ὄραν τῆς γῆς ἠσθάνθη- μεν ἐνταῦθα σεισμὸν μικρὰς σφοδρότητος καὶ βραχείας διαρκείας.

— Λί ὄδοι τῆς πόλεως ὡς καὶ αἱ ἐξοχικαὶ περιήλων, διὰ τῶν τελευταίων βροχῶν, εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, τὸ δὲ χειρότερον ἐπὶ τοῦ προκειμέ- νου εἶναι ὅτι οὐδὲ σκέψις κἄν γίνεταί πρὸς ἐπι- σκευὴν αὐτῶν. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς ἐξοχῆς αἱ δὲ

ὅτι κατεστράφησαν τελείως καὶ ἡ δι' ἀμαξῶν συγκοινωνία διεκόπη, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἑδῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων πολλά ἔδαπάνησεν ὁ Δήμος.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ παρ' ἡμῶν κ. Νομάρχης ἐκάλεσε παρ' ἑαυτοῦ ὁλόκληρον τὸ δ.μ.ο. συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου δήμου καὶ προσεπάθη δι' ἐνωαρτυκῶν διαβεβαιώσεων νὰ ἐξομαλύνῃ τὰ ἐπιπροσθούσα εἰς τὴν πρόδον τῶν ἐργασίῶν τοῦ συμβουλίου τούτου ἐμπόδια, νὰ συνδιαλλάξῃ δὲ τὰ διεστῶτα μέρη τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἀκόμη κατὰ πόσον τὸ διάστημα τοῦτο τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὅ' ἀποβῆ τελεσφόρον.

— Καὶ οὕτως ἐπειθυμίζομεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Κεντρικῆν ἐπιτροπὴν ὅτι θρεῖται ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐξ αὐτῶν ἐκθέματα, διότι οἱ ἐκθέται ἀνυπομότως ζητοῦσιν αὐτὰ ἐκ τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, αὐταὶ δὲ οὐδένα ἔχουσι νὰ προβάλλωσι δικαιολογητικὸν λόγον τῆς β. αὐτότητας τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀκόμη εἰδοποιούμεν τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι οἱ ἐκθέται τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστέρουσι τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐκθεμάτων τῶν εἰς τὴν ἐν Παρισίῳ Παγκόσμιον Ἐκθεσίν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐξ αὐτῶν δικαιούται ν' ἀποστείλῃ ἐκεῖ, ἂν ἐφ' ἧταις συγκαταθέσῃ τούτου ἐκθέτου.

— Διατρίβει κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ὁ κ. Γ. Λαμπάκης Θεολόγος καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τῆς Βασιλείας ἀνήκων, ἵνα συνενοούμενος μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν ἐπιφέρωσι νέαν τιὰν βελτίωσιν εἰς τὴν τύχην τῶν ἐνταῦθα φυλακισμένων. Σήμερον ὁ κ. Λαμπάκης μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Κυριῶν τῆς ἀδελφότητος μετέβησαν εἰς Ρίον ἵνα ἐπιθεωρήσωσι τὰς γενομένας ἐκεῖ ἐπισκευὰς καὶ μελετήσωσι τοὺς τρόπους καθ' οὓς εἶναι δυνατὴ ἡ εἰσαγωγή τῆς ἐργασίας εἰς τὰς φυλακὰς ἐκεῖνας.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδόθη ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Βρεφοκομείου προαγγελθεὶς χιρὸς ἐν τῷ Στρουμπεῖῳ Παρθενωγαγείῳ, ὃν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀξιότιμων συμπολιτῶν καὶ εὐθῆμος νεολαία, ἐκάλλυνον δὲ δέσπονται καὶ δεσποινίδες ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς πόλεως. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βρεφοκομείου ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν καὶ τὸ ἀδελφάτον αὐτοῦ οὐδὲν παρέλειπον πρὸς ἀμεμπτον ὑποδοχὴν τῶν κεκλημμένων καὶ οὐδενὸς ἐφέρισαν κόπου εἰς καλλωπισμὸν τοῦ καταστήματος. Δυστυχῶς εἰς τὸν χορὸν τούτον δὲν προσῆλθον ἄριστοί ἐκ τῶν κεκλημμένων, οὐδ' ἔσοι προσεδοκῶντο, οὕτω δὲ ἡ συνάθροισις δὲν εἶχε γενικώτερον τύπον, οὐδ' ἑμαρτύρει περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, ὅστις φιλανθρωπικὸς ὢν, εἶδει πλειότερους νὰ εὕρῃ τοῦ ὑποστηρικτάς. Ὅπως δὴ ποτε οἱ προσελθόντες διεσκεδάσαν καὶ οἱ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνεισενεγκόντες ὑπὲρ τοῦ Βρεφοκομείου χωρὶς νὰ ὑπάγωσιν εἰς αὐτὸν ἀγαθὸν ἐπιτέλεσαν ἔργον, ἐπὶ οἱ κληθέντες καὶ μὴ μετασχόντες τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ μὴ προσημοποιηθέντες ν' ἀποστειλωσὶν τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου τῶν, ἐδείχθησαν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ εἰπώμεν ἄλλο τί περὶ αὐτῶν.

— Τὸ ἀνεκαθάριστον ἔσοδον τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Βρεφοκομείου χοροῦ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀνήλθεν εἰς δρ. 3,400.

— Διὰ τῆς παραστάσεως τῆς προχθὲς Τετάρτης ὁ Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Μένανδρος» ἐτελείωσε τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων ἃς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ παρ' ἡμῶν. Ὁ θίασος οὗτος ἔξοτετέλεσε τὸ πρόγραμμά του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνελπίως, ἀλλὰ δὲν ἐπέστη ἀκόμη ἡ στιγμή τοῦ ἀποχωρητισμοῦ του, διότι ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ παρεκλήρυνεν ἤδη νέαν σειρὰν ἐξ εἰκοσιπαραστάσεων δοθησομένων κατὰ τὴν τεσσαρακοστήν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Τὰ παρασταθησόμενα δραματικὰ ἔργα ἔσονται ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ δραματολογίου. του, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν θεωριῶν καὶ τῶν συνδρομῶν πολὺ μικρότεροι τῶν τῆς πρώτης περιόδου. Ἔμεν εἶθαι ὅτι τὸ ἐνταῦθα κοινόν,

ὅπερ τόσον ἀρέσκειται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον, εὐχαριστῶς ὅλ' ἀμύθη τὴν συνέχισιν τῶν παραστάσεων τοῦ θίασου «Μένανδρος».

— Μετὰ μεσημέριαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐτελείωθησαν ἐνταῦθα αἰφνιδίως ὁ συμπολιτῆς ἡμῶν Παναγιώτης Πέτας ἐμπορος καὶ τὴν ἐπομένῃ ἐκδηθῆθη προσηκόντως, πολλοῦ πλήθους παρακολουθήσαντος τὴν ἐκφορὰν του. Ὁ θάνατος τοῦ Π. Πέτας, οὐ μόνον ἀπεστέργσε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ πατρὸς φιλοστόργου ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν μέλους πολυτίμου καὶ τὸ ἐμπόριον ἡμῶν ἐργάτου ἐντίμου καὶ φιλοπόνου. Ὁ Π. Πέτας ἐκ μικρῶν ἐρμηθεις, διὰ τῆς φιλοπονίας, νοημοσύνης καὶ τιμιότητος του ἐδημιούργησεν εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἐντιμωτάτην θέσιν, ἀνεδειχθῆ δὲ πολίτης χρηστὸς ὑφ' ὅλης τῆς ἐπίψεως καὶ ἀποθηνήσκων ἐγκαταλείπει μνήμην ἀγαθὴν καὶ παράδειγμα βίου ἀξιωματικόν. Τὸν Π. Πέταν εὐρίσκομεν ἐκ παλαιοῦ εἰς τὰς τάξεις τῶν παρ' ἡμῶν ἐργατῶν τοῦ ἀγαθοῦ, ἀκούραστον ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος, φιλοπόρον δὲ καὶ συμμετέχοντα ἐν παντὶ κινῶσιν ἐργῶν. Διὰ τοῦτο τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πένθος τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς τάξεως ὑπήρξεν βαθύ καὶ εἰλικρινές, ἡ δὲ ἀπόλυται αὐτοῦ ἐλογίσθη καινῇ, ἐκτεινομένη πέραν τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐγγυτέρων αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων. Ὁ Θεὸς γένοιτο παρηγόρος τῇ ἀξιότιμῳ χήρᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ.

— Τὴν προσηχὴ Κυριακὴν ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἥλιος Βλαχόπουλος θέλει ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Κύριε Γ. Ἀναγνωστόπουλε!

Μετὰ τὴν ἐν τῇ «Πελοποννησίῳ» ἐνυπόγραφον δηλώσιν μου καὶ τὴν προσωπικὴν μεθ' ὑμῶν συνεξήγησιν, ἤλπιζον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτίθεσθε κατ' ἐμοῦ ἀδικῶς διὰ τῆς «Ἐφημερίδος».

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι μοι ἐπροτείνατε, πεισθέντες περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν ὑπονοηθῶν σας, ν' ἀνακαλέσητε τηλεγραφικῶς τὴν κατ' ἐμοῦ ἀνταπίκρυσίν σας, καὶ ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει ὑμῶν ὅτι οὐδεμίᾳ κατ' ἐμοῦ προσβλητικῇ φράσει ἐν αὐτῇ ἐμπεριέχεται ἀφήκα τούτο εἰς τὴν προαιρεσίην σας, ἠγγόνουν ὅμως δι' αἱ λέξεις «ζηνηλάτης» αὐτράπελιν» καὶ αἱ ταύταις παραπλήσια ἢ καὶ βαρύτεραι φράσεις αἱ ἐν τῇ ἀνταποκρίσει ὑμῶν ἐγκατεσπαρμέναι δὲν θεωροῦνται παρ' ὑμῶν προσβλητικαὶ, ἀλλ' ἴσως μάλιστα καὶ κοσμητικαί.

Πολὺ λυποῦμαι, ἀξιότιμε κύριε, διότι ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἡμῶν φίλων κ. κ. Φέλιξ Ζήλφσας ἀφήνεται ἐνίοτε τὸν κάλαμον νὰ προτέγγῃ.

Ταῦτα γράφην ὑμῖν χάριν ἐρμηνείας τῶν ἀνωτέρω κατ' ἐμοῦ προσβλητικῶν φράσεων κατὰ τὸ τῶν πολλῶν λεζικόν.

Ἐν Πάτραις τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1889.

Χρ. Π. Κορύλλος.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου». Καταχωρήσατε παρακαλοῦμεν, χάριν τῆς ἀληθείας τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ κ. Ἀστυνόμου Πατρῶν.

Ἄριθ. 301.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΛΑΧΙΑΣ

Πρὸς

τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν καὶ Ἱερίως.

Ἀπαντιῶντες ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1817 ε. ε. ὕμετερου ἐγγράφου, πληροφοροῦμεν ὑμᾶς, Πανιερώτατε, ὅτι ὁ συλληθηὶς κλέπτης Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, δὲν εἶε καλόγηρος, ἀλλ' ὑποτακτικὸς, ὅστις εἶχε κόψῃ τὴν κόμην του, διατελὼν δὲ ὑπὲρ τῆς παρὰ τῷ Σπυρίδωνι Τζέντζῳ, ἀφῆρσεν αὐτοῦ τιμαλῆ καὶ χρήματα πλέον τῶν δρχ. 1000 καὶ ἀπέδρα, συλληθηὶς δὲ μετὰ τῶν

ἀφαιρεθέντων ἐστάλει πρὸς τὸν κ. Βίσταγγελέα διὰ τὰ καθ' ἑαυτόν.

Πάτραις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1889.

Ὁ Ἀστυνόμος Πατρῶν

A. ΚΑΒΟΥΠΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Πάτραις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1889.

Ἐκ τοῦ γααρείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὸ κοινὸν καὶ ἰδιαιτέρας τὴν Ἀξιότιμον πελατῖαν τῆς ἐν Λονδίῳ πυρασφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἀδ' Ἡλίου (Lun Fire Office) ὅτι ἐδιορίσθη γενικὸς Πράκτωρ αὐτῆς, καὶ εἶμαι ἑτοιμὸς νὰ ἐκτελῶ Ἀσφαλείας ἐπὶ Οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῶν ἐμπεριεχομένων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων εἰς λίαν συμφερτικῶς ὄρους.

Περαιτέρω πληροφοροίαι δίδονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ καταστήματός μου Γ.Φ. Βούδλεϋ καὶ Σε

Ὁ γενικὸς Πράκτωρ

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΜΠΙΡΚΦΕΛΛ

Ἔσοι κύριοι εὐαρεστοῦνται νὰ καπνίζωσι καπνὸν ἐκλεκτὸν καὶ γνήσιον, ἀμιγῆ πάσης ξεινης οὐσίας, προσέλθετε εἰς τὸ νέον καπνοπωλεῖον, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἠιῶξεν ὁ κ. Θεόδωρος Βογλῆς. Κεῖται τοῦτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ παραπλεύρως τοῦ ζαχαροπλαστείου Ἰωάννου Κανούργου.

Δοκιμάσατε καὶ ἐκτιμήσατε.

Τὸ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ Πατρῶν τριώροφον ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Νικολάου Θεωμοπούλου μεταρρυθμισθὲν καὶ διασκευασθὲν ἐνοικιάζεται, περιλαμβάνον εἰκοσι δωμάτια ἐξ ὧν τρία εἰσὶν αἰθούσαι.

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κείμενον ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ κ. Χιτζοπούλου.

Κατασκευάζει διάφορα ποτὰ ἐκ τῶν κοινῆς χρήσεως ἀκοπωλεῖων καὶ μάλιστα Μαστίγια Χίλο ἐκλεκτὴν καὶ ΠΟΤΑ ΒΥΡΩΠΑΙΚΑ, ἢ καὶ Καφέ, κερασώ, σαργρέζ, ἀνιζέτ, βορδῶ κλπ. δι' ἅπαντα τιμαὶ μέτριοι, ἀληθῶς μέτριοι.

δοκιμάσατε

Ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ. Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ δικηγόρου αὐτῆς κυρίου Ἐρρίκου Γκρήν, κατόκου Πατρῶν, δηλοποιεῖ ὅτι:

Ἡ ἀναίτη χήρα Γεωργίου Σαμῆκου ἡ Μερτεζιώτου θρεῖτις τῆς Τραπεζῆς, κάτοικος Πατρῶν, ἐπιταχθεῖσα δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν νὰ πληρῶσῃ τὰ θρεῖτόμενα παρ' αὐτῆς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4144 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Κ. Κρηστοπούλου ἐν συνεμορφῶθῃ μετὰ τὴν ἐπιταγὴν ταύτην, ὅθεν ἐξεδόθησαν τὰ ἀπὸ 31 Ὀβρίου π. ε. καὶ 5 Δεβρίου π. ε. πρῶτον καὶ δευτέρον πρόγραμμα πλειστηριαμοῦ τῆς Τραπεζῆς, καὶ ὁ πλειστηριασμὸς ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῆ κατὰ τὴν 18 Δεβρίου π. ε. Ἀλλ' ἀναβληθέντος τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ δύο μῆνας καὶ παρελθούσης τῆς προσημοίας ταύτης τῆς ἀποφάσεως. (ἀκολουθεῖ)